

ET SÆRLIGT STED I HELVEDE

Af Asger Aamund, den 29. marts 2013

Den røde del af det politiske spektrum, der indtil for nylig gennem tvungne kvindekvoter i bestyrelserne var klar til at fortynde aktionærernes ejendomsret over deres egne virksomheder, har trukket følehornene til sig, fordi aktionen endnu ikke er spiselig for danske vælgere og borgere. Kvotedæmonerne er lusket tilbage til skyggerne, hvorfra der dog høres dæmpede trommehvirvler, som varsler nye angreb på virksomhederne, når tiden er moden. Samfundet er således splittet mellem ønsket om ligestilling og mangfoldighed på den ene side og på den anden side en erkendelse af, at konkurrence og ledelseskompetence ikke må kompromitteres, hvis dansk erhvervsliv skal møde fremtidens udfordringer med succes. Og succesen venter lige om hjørnet for den konkurrencedygtige del af dansk erhvervsliv.

Den globale konkurrence skærpes, men heldigvis er der også stærk vækst i verdensmarkedets efterspørgsel efter produkter og serviceydelser. EU's Institut for Sikkerhedsstudier vurderer, at den globale middelklasse, der i dag omfatter 2 mia mennesker vil vokse eksplosivt de næste 15-20 år og vil i 2030 runde 5 mia personer, hvilket er mere end halvdelen af den anslåede verdensbefolkning på 8 mia. Middelklassen er villa-volvo-vovse segmentet, der har råd til at købe livskvalitet i et bredt forbrugsmønster. Det gælder mad, tøj, møbler rejser, underholdning, uddannelse, sundhed og service. De virksomheder, der kan tilbyde kvalitetsprodukter til den fremvoksende middelklasse, vil få succes og skabe værdier til deres ejere og samfund og arbejdspladser til glæde for kompetente medarbejdere. Selv om Danmark befinder sig i en statskrise, hvor vi må indstille os på at skulle fordele den voksende fattigdom, er virksomhederne ved at forberede sig på vækst og fremgang. I landbruget vil vi se en delvis omlægning af produktionen til økologi, dyrevelfærd og kvalitetsforbedring, hvilket vil indbringe højere priser på landbrugets produkter. Og i industrien er man i gang med en produktudvikling hen imod højere kvalitet i varerne, samtidig med at der foregår en digitalisering og automatisering af produktionsprocesserne for at nedbringe afhængigheden af den dyre danske arbejdskraft. De løntunge produktionsserier vil fortsat flytte til udlandet, men mange virksomheder vil i de kommende år vælge at beholde produktionen i Danmark, fordi fremstillingsprocesserne er blevet tilpasset danske omkostningsforhold og moderne teknologi. Hvis denne krævende omstilling af det danske erhvervsliv skal lykkes, kræver det kompromisløs kvalitet i den ledelse, vi skal præstere i de kommende år. Det er vi helt klar over i virksomhederne og derfor foregår der en løbende opgradering af kompetenceniveauet på direktionsgangene og i bestyrelseslokalerne. Der er ikke plads til den bløde mellemvare eller til politisk korrekt mangfoldighed og kønskvotering, men kun til ledere, der kan levere kvalitet, kompetence og kvalifikationer.

En lignende debat om tvangskvoter af kvinder i bestyrelserne har man i Tyskland, hvor Forbundsrådet i september 2012 opfordrede til lovgivning, der sikrer kvinder en andel af bestyrelsespladserne i tyske erhvervsliv. Toneangivende tyske karrierekvinder er gået på barrikaderne til kamp mod dette initiativ og forsvarer kravet om kvalitet i ledelse uden positiv kønsdiskriminering. Det politisk-økonomiske magasin 'Focus' har offentliggjort en række udsagn fra tyske elite- kvinder, der klart tager afstand fra at tvangsanbringe kvinder i tyske bestyrelser. Maria Höfl-Risch, skiløber og OL/ VM guldvinder: ' Præstationer og kunnen skal være afgørende, ikke kønnet'. Skuespillerinden Daniela Ziegler: 'Kvinder i politik har vist os, at der er andre måder end kvoter til at skaffe kvinder den indflydelse, de ønsker'. Nobelprisvinderen

Christiane Nüsslein-Volhard: ' En kvote krænker kvindens værdighed. Enhver kvinde i en bestyrelse bliver til en kvotekvinde.'

Direktør Brigitte Kasztan, Ford Europa: 'Hvis vi åbner for kvindekvoter, må vi også acceptere kvoter i bestyrelser fra andre mangfoldighedskrav og give plads til repræsentanter for indvandrere, handicappede, aldersgrupper og seksuelle minoriter' Altså en bøssekvote, tilføjer 'Focus' for at gøre det helt klart.

Disse og andre stærke udsagn mod kvindekvoter gør ikke indtryk på EU kommissær Vivian Reding, der koste, hvad det koste vil er er fast besluttet på ' at smadre glasloftet gennem lovgivning'. Hun skulle måske hellere lytte til sin landsmand Camilla Cavendish, der i 'The Times' skriver, at glasloftet kun eksisterer i hovedet på kvinder, der leder efter en undskyldning for ikke at blive kastet ud i et karriereræs på maskuline betingelser.' Stjerneparaden i 'Focus' slutter med et citat fra en klog og erfaren kvinde, direktør Marie-Christine Osterman, der rammer sømmet lige på hovedet: ' Hvis en virksomhed ikke vælger de bedste medarbejdere uanset kønnet, er den ikke konkurrencedygtig. Kvindekvoter er paradepolitik. I stedet skal rammebetingelserne for karrierekvinder forbedres, særligt hvad angår børnepasning'

Hvis vi skal have flere kvinder ind i de danske bestyrelser, skal vi først have dem ind i direktionerne for det er herfra rekrutteringen sker. Og hvis vi skal have flere kvinder i virksomhedernes ledelse, skal vi netop gøre det muligt at aflaste kvinderne med øget tilkøbt assistance i hjemmet omfattende vask, indkøb, rengøring og børnepasning, således at disse services ikke beskattes, hvis virksomhederne betaler. Tværtimod bør arbejdsgiveren have et dobbelt fradrag for disse nødvendige ekstra omkostninger, som vi gerne afholder for at stimulere flere kompetente kvinder til at søge ind i en ledelseskariere.

Vi må håbe på, at dygtige, selvbevidste kvinder i alliance med virksomhederne og ansvarsbevidste politikere kan forhindre Vivian Reding og hendes dansende politiske pudler i at gennemføre tvangsudskrivning af kvinder til de europæiske bestyrelseslokaler. Hvis ikke det lykkes, må vi nok trøste os med, at der i helvede findes et særligt sted for kvinder der hjælper andre kvinder til stillinger, de ikke er kvalificerede til.